
Fra: Stadheim, Trond Håkon <fmhoths@fylkesmannen.no>
Sendt: 22. januar 2016 14:34
Til: Kristine Skaiaa Born
Kopi: Aasland, Øistein
Emne: SV: 16/928 Spørsmål om tolking av Friluftsløva §3
Vedlegg: Spørsmål om tolking av Friluftsløva §3 (L)(71536).pdf

Har sendt ein kopi til Øystein Aasland på miljøvernavdelinga, sidan det er han som i utgangspunktet jobbar med allmannsretten - dersom han skulle ha nokon merknader.

Med venleg helsing

Trond Håkon Stadheim
Rådgjevar

Fylkesmannen i Hordaland
Landbruksavdelinga

Tlf: 55 57 21 89

Fra: Stadheim, Trond Håkon
Sendt: 22. januar 2016 14:16
Til: 'Kristine Skaiaa Born'
Emne: SV: 16/928 Spørsmål om tolking av Friluftsløva §3

Hei!

Det er ikkje så mykje rettspraksis på dette området, som gjeld dei problemstillingane som her blir tatt opp.

Det blir i Ot.prp.nr.2 (1957) på side 27 til § 3 uttalt at: «Med ferdsl til fots (herunder på ski) kan etter gjeldende rett trolig likestilles ferdsl med kjelke eller liknende. Man har funnet det overflødig å foreslå særskilte regler om dette.

Heller ikke har man tatt med ferdsl med hest og slede. Slik ferdsl har man - som hittil - villet overlate til praksis å regulere. Det er ikke uten videre gitt at vinterferdsl med hest over innmark bør stå i samme stilling som ferdsl med ski, kjelke eller liknende, jfr. uttalelser i hrd. i Rt-1886-265 flg.»

Det blir i JDLOV-1979-1301 uttalt: «Også i innmark har enhver rett til å ferdes på ski, likevel ikke i tidsrommet fra 30 april til 14 oktober. [Friluftsløven § 3](#) uttrykker dette slik at enhver kan ferdes til fots (herunder på ski) i den tid marken er frosset eller snølagt, likevel ikke i det nevnte tidsrom. Denne ferdslsretten gjelder også på veger og stier, men gjelder ikke på gårdsplass eller hustomt og visse inngjerdete områder. Ellers nevnes at bestemmelsen gir adgang for eier eller bruker av eiendom til å forby ferdsl - uansett inngjerding - bl.a. over plantefelt, høstsådd åker og gjenlegg, også når marken er frosset eller snølagt, forutsatt at ferdslen er «egnet til volde nevneverdig skade».

Det er likevel ein rekke unntak, dei er nemnt i § 3 første ledd andre setning og i andre ledd. Er ferdslen egna til å volde nemneverdig skade, kan grunneigar forby ferdslen, jf. andre ledd.

I rundskriv T-3/2007 (<https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/t-307-/id475481/>) blir følgende uttalt i kapittel 3.2.4 knytt til bruk av kjelke: «Bruk av kjelke er derimot direkte nevnt i friluftsløven § 2 annet ledd, og kan etter bestemmelsen brukes på veg eller sti, samt på fjellet. Bruk av kjelke vinterstid har likevel i praksis vært ansett likestilt med ferdsel til fots når det ikke volder nevneverdig skade. Bruk av pulk og kjelke for barn i tilknytning til skigåing vil det således være fri adgang til. Bruk av spark vil naturlig bli å anse på samme måte.»

Dette må ses i samband med Prp.88 L (2010-2011) kor det på side 39 i samband med § 3a blir uttalt: «Kodifiseringen for ferdsel til fots på veg er i tråd med rundskriv [T-3/07](#) kapittel 3.1 som slår fast at veg gjennom innmark likestilles med utmark når det gjelder ferdsel til fots. Lovendringen innebærer også en utvidelse av ferdselsrett på sti i innmark. Bestemmelsen gir ferdselsrett for ferdsel til fots på all sti, til forskjell fra kun opparbeidet sti.

Ferdsel med hest, sykkel, kjelke eller liknende er tillatt for veg og opparbeidet sti i innmark som fører til utmark. Denne ferdselsretten gjelder ikke for organisert aktivitet som sykkelløp og rideklubbaktivitet. Denne modifiseringen er begrunnet i bl.a hensynet til slitasje og skade på underlaget. I tillegg minnes det om varsomhetsplikten i § 11 første ledd og grunneiers rett til å vise bort folk etter § 11 annet ledd. Departementet viser også til at ferdsel er forbudt dersom den er til utilbørlig fortrengsel eller ulempe for eier eller bruker, og at kommunen kan forby slik ferdsel etter samtykke fra eier eller bruker.

Departementet legger til grunn at den som benytter seg av denne ferdselsretten i de fleste tilfeller har til hensikt å ta seg videre i den utmarken som det føres til, og at man da i mange tilfeller er avhengig av veg eller sti i utmarken for å komme videre. Når det nå åpnes opp for at man kan ferdes med hest, sykkel, kjelke eller liknende på veg eller opparbeidet sti i innmark som fører til utmark, er dette for å tilrettelegge for de som ønsker å komme raskere eller lettere til utmarken. Dette er ikke ment som en tilrettelegging for de som ønsker å ferdes på veg i innmark alene, eksempelvis i form av å ri eller sykle frem og tilbake eller i ring på veg eller sti i innmark.»

Ut i frå dette er det mogeleg å gå over med kjelke på opparbeide veger/stiar i innmark, jf. § 3a, men ferdsel utover dette vil kunne vere i strid med § 3.

I utgangspunktet vil det vere politiet som følgjer opp brot på friluftsløva.

Med venleg helsing

Trond Håkon Stadheim
Rådgievar

Fylkesmannen i Hordaland
Landbruksavdelinga

Tlf: 55 57 21 89

Fra: Kristine Skaiaa Born [<mailto:Kristine.Born@radoy.kommune.no>]

Sendt: 22. januar 2016 12:34

Til: Stadheim, Trond Håkon

Emne: 16/928 Spørsmål om tolking av Friluftsløva §3

Hei

Vi har fått denne servert denne uka og som ikkje-jurist ble dette litt rart.

Vet du om kommunen har noko mynde etter friluftsløva?

Er dette eit tolknings spørsmål? Vet du om noen dommer på feltet?

Mvh kristine Born